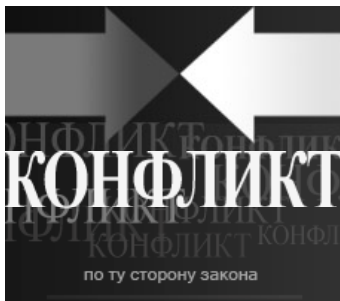

Рейдеры на службе у государства?

5.07 10:54, ДОСЬЕ

Recommend 0

Союз бизнеса, политики, структур правопорядка и безопасности в придачу с масс-медиа дает неизменно хороший результат. Тем более, что бизнесмен и госчиновник – партнеры. А на выходе такого союза предложенная председателем НС «ТЕКТ» Вадимом Грибом бизнес-схема приобретает инновационно-креативную форму: финансовая разведка

– правовое решение — занятие боевых позиций – готовый объект для быстрого заработка. И спрашивается: кто справится с такой силой?

Великий писатель Джек Лондон в своем романе-антиутопии «Железная пята» описал олигархическое общество, в котором правят кланы спекулянтов и биржевых дельцов. Политическая система, описанная в книге, конечно, не лучший вариант для подражания, однако вот что странно: читая книгу, создается впечатление, что читаешь литературные заметки об Украине, хотя само произведение вышло в свет еще в начале XX века. Но проблема как раз состоит в том, что если для Джека Лондона было важно продемонстрировать, как не должно быть, предупредить о возможных последствиях, то мы, уже во втором десятилетии 21 века, наблюдаем, как практически по его сценарию формируется тоталитарное олигархическое украинское государство. Государство, в котором правят не спекулянты и сомнительные дельцы, а крупные собственники, граждане иностранных государств и международные рейдеры.

Почему так происходит? Попытаемся все объяснить на одном конкретном примере.

Финансовый кризис не очень хлопотно проехался по разношерстной бизнес-империи Вадима Гриба, владельца группы компаний «ТЕКТ», - ему пришлось лишь немножко адаптироваться к новым условиям и переквалифицировать «под кризис» некоторые свои бизнесы. Так, летом 2009 года ГК «ТЕКТ» заявила о выходе на финансовый рынок фонда прямых инвестиций Private Equity Fund, отказавшись от бизнеса по управлению корпоративными активами. Официальной причиной предпринятых шагов называется намерение Фонда купить около 10 предприятий, работающих в разных отраслях экономики. Продав КУА «Тект Эссет Менеджмент» и репрофилировав КУА «Тект», бизнесмен убил сразу двух зайцев: просунул на новую экономическую площадку «чистого» игрока и «кинул» бывших партнеров, отказавшись от выполнения обязательств по двум проектам КУА «Тект Эссет Менеджмент».

Философию работы новой финансовой структуры, по словам самого Вадима Гриба, можно определить следующим образом. Для начала ищется объект инвестиций, отвечающий определенным критериям: наличие устойчивого «денежного потока», стабильный объем продаж, сравнительно небольшая прибыль, значительная долговая нагрузка, уникальность выпускаемой продукции, перспективность и готовность акционеров к привлечению новых инвесторов либо продажи предприятия, а также – принципиально — наличие конфликта между собственниками.

Кто не понял, перевод на простой народный язык: ищется предприятие с уникальной продукцией, затем через финансовые махинации оно доводится до банкротства, старые акционеры срамливаются между собой, а затем, когда акционерные войны заканчиваются, предприятие «тупо» забирается и перепродается по желательной спекулятивной цене. А для этого нужны дополнительные структуры: подконтрольная финансовая биржа, частный суд и судья «на зарплате», «свой человечек» в Раде, желательно в «отушканном» финансовым стимулированием большинстве и свой медиа-ресурс. Другими словами, союз бизнеса, политики, структур правопорядка и безопасности в придачу с масс-медиа дает неизменно хороший результат. Тем более, что бизнесмен и госчиновник – партнеры. А на выходе такого союза предложенная

ТОП-СТАТЬИ:

- «Тонкая» игра ломом на «нерве выборов»
- Месть Лазаренко: никто не забыт и ничто не забыто. Часть 2
- Месть Лазаренко: никто не забыт и ничто не забыто. Часть 1
- Губернатор Аваков видит «Таргет» - не видит препятствий
- Урок рейдерства от Президента Ющенко. Часть 3
- «Центростремительное» рейдерство «группы Доценко» (ВИДЕО)
- Урок рейдерства от Президента Ющенко. Часть 2
- Урок рейдерства от Президента Ющенко. Часть 1

ТОП-НОВОСТИ:

- Экс-глав Госкомрезерва и Госказначейства объявили в розыск
- ГПУ возбудила "вакцинное дело-2009"
- ГПУ завершила следствие и предъявила Тимошенко обвинение
- ГПУ отпустила Тимошенко после 11 часов допроса
- Луценко обжаловал решение суда об аресте
- ГПУ предъявила Луценко новое обвинение
- Прокуратура завела дело за "легкое" избитие депутатов 16 декабря
- Левочкин хочет ускорить выборы в Радугу?
- Янукович снял запрет Ющенко с продажи крупнейших госактивов

- 23.0 «Ук вин
- 18.0 Или Брс жез
- 18.0 В Д прс
- 18.0 Во о кру
- 18.0 Сче при "Мк
- 18.0 Тиль изъ
- 18.0 СБД "Ба
- 18.0 Заф "Мк его
- 18.0 Че о гос
- 18.0 БЮ "Аг
- 18.0 Заф "за
- 18.0 Пул рог вой
- 18.0 Дж упр "Ла
- 18.0 Дел поч
- 18.0 Зап удс руб
- 18.0 Гри пок нич
- 17.0 ФГ прс "Ук

Украины - Фирташ уводит РУЭ с газового рынка Украины - Фирташ приобрел 61% акций "Интер" - Рада втрое увеличила ставки налога на земельные участки - Депутаты наконец ввели налог на недвижимость - Бродский: "Мы живем в долг, мы банкроты" - Янукович и Ахметов публично угрожали друг другу	председателем НС «ТЕКТ» бизнес-схема приобретает инновационно-креативную форму: финансовая разведка – правовое решение — занятие боевых позиций – готовый объект для быстрого заработка. И спрашивается: кто справится с такой силой? Подготовительный этап по апробации этой схемы начался в конце 2009 года, когда лидер группировки «ТЕКТ» заявил, что он находится в «состоянии публичного конфликта» с руководством ГКЦБФР во главе с С.Петрашко. Тогда Гриб обвинил государственного регулятора в попытке захвата инфраструктуры финансового рынка, в том числе с помощью созданной ГКЦБФР Ассоциации «Украинские фондовые торговцы». В свою очередь, 30 декабря биржевой совет «Украинской биржи» и НС Всеукраинского депозитария ценных бумаг получили письма от ГКЦБФР, в которых комиссия просила финансовые учреждения отозвать из состава советов торговца ценными бумагами, хранителя «ТЕКТ-Трейд» и ее владельца Вадима Гриба. "Просим на очередном заседании биржевого совета 'Украинской биржи' рассмотреть действия с участием Вадима Гриба в противоправных захватах предприятий в Украине и его причастность к рейдерству",— говорилось в обращении комиссии. Текст решения подписал уже временно исполняющий обязанности главы комиссии Сергей Бирюк. 5 февраля Гриб подает иск в окружной административный суд г. Киева с требованием признать незаконным распространение Сергеем Петрашко негативной и недостоверной информации. Впрочем, как выяснилось, это публичная сторона вопроса, - на самом деле суд должен был вынести определение о наличии оснований для рассмотрения КМУ вопроса об увольнении Петрашко с должности главы ГКЦБФР. В ответ ГКЦБФР решением от 9 февраля 2010 года принимает решение аннулировать лицензию «ТЕКТ-Трейд» на основании невступления компании в СРО «АУФТ», а 24 марта состоялось заседание днепропетровского суда, в ходе которого компания потребовала включить ее в состав АУФТ. И хотя Ассоциация добилась переноса заседания на 26 марта, конфликт фактически был разрешен. Естественно, в пользу «ТЕКТ». Но вернемся к рейдерской логистике. Фонд Вадима Гриба покупает «Одессакондитер», успевая при этом «поссориться» с главой одесского территориального управления госкомиссии, а также с начальником отдела финансового мониторинга контрольно-правового управления центрального аппарата ГКЦБФР, которых обвинили в пособничестве рейдерскому захвату кондитерской фабрики. В свою очередь, трудовой коллектив одесского ЗАО выступил с аналогичным публичным заявлением (надо отметить, что у нас все имущественные, гражданские, уголовные, политические и идеологические споры решаются исключительно публично), в котором как раз владелец «ТЕКТ» обвинялся в попытке рейдерского захвата и фабрики, и ее официального дистрибьютора ЗАО «Торговый дом «Люксембургский». По мнению кондитеров, завод, обладающий значительным экспортным потенциалом, оказался перед угрозой разворовывания, банкротства и ликвидации, а трудовой коллектив – безработицы. Одесситы пофамильно перечисляют и группу захвата «ТЕКТ» - В.Гриб, В.Гросу, Т.Гросу, С.Гросу, С.Кондратенко, П.Мозговой, В.Сухота, С.Еременко, которые, находясь в крепких узах семейного бизнеса, пытались переписать на себя собственность ЗАО «Одессакондитер». Логистика рейдерской атаки соответствовала с утвержденной В.Грибом технологической схеме. 26 августа 2009 года был сфальсифицирован протокол общего собрания акционеров ЗАО «Одессакондитер» и ЗАО «Торговый дом «Люксембургский» от 26.08.2009 г., на основании которых государственным регистратором были незаконно внесены изменения в Единый государственный реестр. Проверка данных фактов со стороны областной прокуратуры и областного управления СБУ, как и предполагалось, не принесли никакого результата, - проверка зависла где-то в дырах украинских законов и персональных интересах проверяющих. Кроме того, областной отдел учета налогоплательщиков выдал рейдерам справку о взятии их на учет в качестве налогоплательщиков (форма 4-ОПП) и дубликаты печатей ЗАО «Одессакондитер» и ЗАО «Торговый дом «Люксембургский». Однако, как утверждает «бывшее» руководство ЗАО, печати предприятий не терялись и в настоящее время находятся на предприятиях. Немудрено, что дубликаты документов и печатей могут быть использованы для незаконного вывода активов «Одессакондитер» простым росчерком пера, без малейших финансовых усилий. 26 октября 2009 года от Главы НС «ТЕКТ» поступает письмо с датировкой от 19 октября 2009 года на имя Главы НС ЗАО «Одессакондитер» и ЗАО «Торговый дом	17.0 Вод год 17.0 Яну "сп 17.0 Яну уйд 17.0 ГН/З ад 17.0 УК опр 17.0 Обс нах - Вс
--	--	---

«Люксембургський» В.М.Хамалова, которое требовало предоставить некоему Грибу права на участие в общем собрании ЗАО «Одесакондитер» и ЗАО «Торговый дом «Люксембургский». Само собрание созывается некими В.Чухоткой и С.Еременко, полномочия которых было признано решением Хозяйственного суда Одесской области незаконными. Предполагалось, что данные лица создадут рабочую группу по аудиту деятельности предприятия, после чего предполагалось принять правильное и, главное, убедительное решение о передаче предприятий в руки новых собственников.

Далее, 8 декабря 2009 года новые «собственники» попытались созвать общее собрание акционеров, причем именную рассылку приглашений осуществлял некое ОАО «Комекс-Регистратор», не имеющее на то никаких правовых оснований, - по крайней мере, все необходимые учредительные документы и оригиналы печатей находятся на предприятиях одесских кондитеров.

В конечном итоге, противостояние ни к чему не привело. Ситуацию заморозили. Все задействованные в правовом конфликте государственные органы и органы местного самоуправления — Прокуратура Одессы, Государственная налоговая администрация, Одесское территориальное управление ДКЦПФР, Одесское городское управление юстиции, Государственный комитет по вопросам регуляторной политики и предпринимательства — формально приняли позицию ЗАО «Одесакондитер», но... ничего сделать не смогли. По их логике, предприятие столкнулось с настолько опытными рейдерами, что решение нужно принимать на политическом уровне. Потому что государство в данной ситуации бессильно.

Прошло несколько месяцев. Казалось бы «корпоративный конфликт» чаяниями главы СБУ Валерия Хорошковского и его бизнес-судебными партнерами благополучно разрешился. Однако 6 июня этого года Глава НС ЗАО В.М.Хамалов и Глава правления А.Е. Маштакова направили на имя руководителя Главного управления по вопросам судебной реформы и судопроизводства Администрации Президента А.Портнова жалобу на действия судей.

**Керівнику Головного управління
з питань судової реформи і судоустрою
Пану Портнову А. В.**

01220, м., Київ, вул. Шовковична, 12

Скарга на дії суддів

Шановний Андрію Володимировичу!

Звертаємося до Вас від всього трудового колективу, керівництва і акціонерів ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький», занепокоєних наростаючою корупцією і безправ'ям в судовій системі. І стосується це не тільки загальних місцевих судів, а й судів спеціалізованих, більш високого рівня — господарських судів.

Хочемо звернути Вашу увагу на той факт, що і ЗАТ «Одесакондитер», і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» знаходяться за адресою: м. Одеса. Приморський район. 3-й Водопровідний провулок, 9. У зв'язку з цим всі корпоративні справи, а також більшість справ, де ці підприємства є відповідачами, мають розглядатися господарським судом Одеської області або (в разі, якщо справи є цивільно-правовими) Приморським районним судом м. Одеси.

Починаючи з серпня-вересня 2009 року ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» на чолі зі своїми легітимними керівниками Маштаковою Аплою Євгенівною та Смілянцем Олексієм Петровичем змушені відстоювати свої права в Ширяївському та Балтському районних судах Одеської області, Ленінському суді м. Луганська, апеляційному суді Луганської області, Петровському і Ворошиловському районних судах м. Донецька, Деснянському суді м. Києва, господарському суді Запорізької області.

В кожному з перелічених судів ми знайшли стійке небажання надавати нашим представникам можливість ознайомитися з матеріалами справ, відмову залучати надані нами докази до матеріалів справ тощо.

Рейдери навідріз відмовляються подавати позови за підсудністю, у зв'язку з тим, що їм не вдається будь-яким чином зацікавити Одеські суди (господарський суд і Приморський районний суд) в прийнятті неправосудних рішень, якими б задовольнялися протиправні вимоги рейдерів на чолі з головою спостережної ради ГК «ТЕКТ» Вадимом Грибом і членом спостережної ради ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» Валентиною Гросу, якими було вчинено ряд злочинних дій по відчуженню акцій названих товариств, належних на праві власності американській компанії «Віор трейдинг клмпані, ЛЛС».

Відтак, рейдери звертаються не за підсудністю; з позовами, які не ґрунтуються на жодному доказі, або підставою для прийняття рішення на їхню користь є витяг з веб-сторінки на сумнівному сайті в мережі Інтернет. На сьогодні рейдери звернулися й до інших методів, надаючи в суди фальсифіковані ухвали з іншого суду.

Так, в серпні 2009 року один з членів рейдерського угруповання (Кучеренко Сергій Миколайович) подав позов до ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» до Ширяївського районного суду Одеської області, де суддею Николайчук Валентином Олександровичем (Головою Ширяївського районного суду Одеської області) по фіктивній заборгованості було винесено ухвалу про забезпечення позову, неспівмірну з позовними вимогами.

Одразу після того, як нам стало відомо про цю ухвалу, суду були представлені безспірні докази про фальсифікований «борг» і вже у листопаді була винесена ухвала про залишення позову pana Кучеренка С.М. без розгляду.

Однак, майже відразу (на початку грудня 2009р.) Петровським районним судом м. Донецька (суддя Фунжий Олександр Анастасович, справа № 2-374/2010р.) було прийнято до розгляду позовну заяву Єфремова Всеволода Юрійовича (представника ГК «ТЕКТ»), який звернувся до суду з такою ж заявою, як і пан Кучеренко - розглядається однакова заборгованість (до копійок), та ж поступка права вимоги (і чомусь до давно не існуючого підприємства ЗАТ «Одеса»). Знову винесена аналогічна ухвала про заборону держреєстратору вносити зміни до реєстраційної справи ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» та накладений арешт на все існуюче і неіснуюче майно підприємств. Але цього разу позивач (Єфремов В. Ю.) є мешканцем м. Донецьк. Але в ухвалі, винесеній тижнем раніше він був мешканцем м. Києва, а ще на декілька днів раніше він проживав у Балтському районі Одеської області (!). Чи не суперечить це принципам суддівства?! І чи може особа настільки швидко змінювати місця проживання?! Та чи не є грубим порушенням неповідомлення суду про зміну місця проживання під час розгляду справи судом?! І в якій країні і який суд може виносити такі жорсткі і життєво небезпечні для відомого товаровиробника ухвали (які вже є рішеннями по справам !) тільки з тверджень однієї сторони (позивача), не тільки позбавивши можливості захисту своїх прав, а навіть, не давши змогу ознайомитись з матеріалами справи, або навіть відати що вона така, та ще в умовах вже неодноразових рішень різних судів по цим «спорам»?

31 серпня 2009 року до Ширяївського районного суду Одеської області звернувся Сухота Віктор Вікторович (проживає по вул. Петрашевського, ЮА-ЮБ.Б раніше ніби обраний головою правління ЗАТ «Одесакондитер» на сфальсифікованих загальних зборах акціонерів від 26.08.2009р., рішення яких визнано недійсними Господарським судом Одеської області рішенням від 01.12.2009р. і відкрито кримінальну справу за фактом підробки протоколів вказаних загальних зборів) з позовом про порушення трудових прав до ЗАТ «Одесакондитер».

Незрозуміло на якій підставі названі позови були прийняті до провадження Ширяївським районним судом Одеської області, оскільки жодна зі сторін не знаходиться або проживає у Ширяївському районі (місце проживання Сухоти В. В. — м. Одеса, вул. Петрашевського, ЮА-106, ЗАТ «Одесакондитер» розташоване за юридичною адресою — м, Одеса, 3-й Водопровідний пров., 9.).

Судом було грубо порушено принципи підсудності та конституційні права ЗАТ «Одесакондитер» на захист, оскільки на адресу підприємства не надходило жодного документу про відкриття провадження по справі. Всі ухвали суд приймав кулуарно, тільки з позивачем, миттєво винесені невиправдано жорсткі і невідповідні ризикам ухвали про забезпечення позову, які фактично були рішеннями по справі, створювали безпрецедентно сприятливі умови для рейдерського захвату та повної зупинки одного з найвідоміших виробників кондитерської промисловості України з багатовіковими традиціями.

Після того, як нам стало відомо від органів державної виконавчої служби про ухвали, щодо забезпечення позову Сухоти В.В., винесену суддею Ширяївського районного суду Паринюком Сергієм Івановичем, ми направили до суду клопотання про ознайомлення з матеріалами справи, але нам було відмовлено в усній формі.

Ухвали про забезпечення позову від 31.08.2009 року було оскаржено, в зв'язку з чим суд під тиском безспірних доказів скасував їх, а 30 жовтня 2009 року була винесена ухвала про залишення позовної заяви Сухоти В. В. без розгляду.

В той же час Сухота В. В. звернувся з аналогічним позовом до Маштакової А. Є. (чинного голови правління ЗАТ «Одесакондитер») до Балтського районного суду Одеської області. Суд (суддя Бодашко Людмила Іванівна, вона ж і Голова Балтського районного суду) прийняв до провадження позов, не перевірявши чи є в провадженні інших судів позови по цьому ж предмету між сторонами та чи дійсно позов може бути прийнято за підсудністю Балтським районним судом. І в той же час суд негайно виніс

ухвалу про забезпечення позову, якою фактично здійснив грубе втручання у господарську діяльність ЗАТ «Одесакондитер», хоча позов був заявлений у відношенні фізичної особи і знову ж ухвалою заборонялось державному реєстратору було заборонено вносити зміни до реєстраційної справи ЗАТ «Одесакондитер». Виникає питання, чому спір між фізичними особами захищає інтереси юридичної особи ЗАТ «Одесакондитер» і як саме позов про захист трудових прав адресований не юридичній, а фізичній особі і як пов'язаний трудовий спір з заборотою держреєстратору вносити зміни до держреєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців?!

У той же день (07.10.2009р.), коли Віктор Сухота звернувся до суду з позовом, ним була отримана Ухвала про забезпечення позову, яка була винесена щодо дій держреєстратора. Вже 08.10.2009р. за заявою того ж В.Сухоти, справа № 2-2850 була передана «за підсудністю» до Ленінського суду м. Луганська. Зауважимо, що у позовній заяві Сухота В.В. визначив місце проживання Маштакової А.Є. як одне з сіл Балтського району Одеської області, а вже наступного дня у нього з'явилась «достовірна інформація» щодо її переїзду до м. Луганськ за адресою вул. Героїв Вітчизняної війни, 7 кв. 7, натомість Маштакова А.Є. вже понад 10 років зареєстрована і проживає у м. Одесі.

Відтак, не маючи жодного відношення ані до с. Немирське Балтського району, ані до м. Луганськ, Маштакова А.Є. жодним чином не могла отримати повісток та реалізувати своє право на захист.

Про винесення Балтським судом ухвали про забезпечення позову у справі № 2-2850 від 07.10.2009р. нам стало відомо через держреєстратора, який відмовився вчиняти реєстраційні дії у відношенні ЗАТ «Одесакондитер», посилаючись на цю ухвалу.

Спроби ознайомлення з матеріалами справи не дали жодного результату. Крім того ми виявили факт передачі зазначеної справи до Ленінського суду м. Луганська. Для унеможливлення прийняття рішення, яке суперечить главі 7 Цивільно-процесуального кодексу України, нами було направлено до суду відзив на позовну заяву та заяву про скасування ухвали про забезпечення справи та надано суду копії документів, що свідчили про відсутність у Сухоти В.В. цивільно-процесуальної правосуб'єктності для звернення з позовом до суду. Відтак, суду була надана можливість перевірити докази, надані обома сторонами та зробити належну їх правову оцінку.

На цій підставі 16.11.2009р.(справа № 2-3464/2009 р.) Ленінським судом м. Луганська було скасовано ухвалу про забезпечення позову від 07.10.2009р. та прийнято рішення щодо відмовлення Сухоті В.В. у задоволенні позовних вимог до Маштакової А.Є. за необґрунтованістю.

При цьому в рішенні і ухвалі Ленінського районного суду м. Луганська було чітко зазначено, що позивач (Сухота В.В.) про час і місце судового розгляду справи був оповіщений у встановленому порядку та про причини неявки не повідомив.

Однак Сухота В.В. подав апеляційну скаргу на рішення Ленінського суду м. Луганська, вважаючи, що воно підлягає скасування у зв'язку з тим, що його не було належним чином повідомлено про час і місце проведення засідання. В апеляційній скарзі він знову умисно вказав адресу, за якою Маштакова А.Є. ніколи не проживала і таким чином знову позбавив Маштакову А.Є. можливості реалізувати право на захист. У зв'язку з тим, що нам стало відомо про такі дії, представник Маштакової А.Є. звернувся до канцелярії апеляційного суду з метою надання відзиву на апеляційну скаргу та залучення до справи доказів, однак йому було відмовлено. Також йому не надавалася можливість ознайомитися з матеріалами справи. Щодо залучення до справи відзиву на апеляційну скаргу та доказів представнику Маштакової А.Є. було запропоновано надати їх у судовому засіданні, проте до дня засідання йому вчинялись перешкоди щодо встановлення місця і часу проведення засідання. Однак йому все ж вдалося прийняти участь у засіданні та передати на розгляд суду відзив на апеляційні скарги Сухоти В. на рішення і ухвалу Ленінського райсуду м. Луганська та підтримувати сторону відповідача.

10 березня 2010 року справа була розглянута Апеляційним судом Луганської області: апеляційні скарги В. Сухоти було задоволено, рішення та ухвалу Ленінського районного суду м. Луганська від 16.11.2009р. скасовано, справу направлено на новий розгляд до того ж суду. При цьому в своїй ухвалі, судді Іванова І.П., Фарятева С.О., Українцева Л.Д. вказали наступне: Заперечень або пояснень на скаргу від інших учасників процесу до суду не надходило (чим повністю ігнорує матеріали та заперечення надані представником Маштакової А.Є.). Крім того в ухвалі апеляційного суду вказано, що ухвалою Ленінського суду м. Луганськ від 26.10.2009р. справу було призначено до розгляду на 16.11.2009р., а судовий виклик Сухоти В.В. не було здійснено шляхом направлення йому відповідної повістки. Однак Сухота В. жодним чином не підтвердив такого свого твердження, порушивши норми ст. 74, 76 ЦПК і вказавши неправдиві дані. Суд також не звернувши уваги, що головою правління ЗАТ «Одесакондитер» є Маштакова

Алла Євгенівна, призначена відповідно до Статуту Спостережної радою підприємства і запис про що міститься у відомостях ЄДРПОУ.

Натомість апеляційний суд, керуючись лише формальною ознакою (непідтвердженою нічим окрім слів Сухоти В.В.) скасував справедливе рішення і ухвалу Ленінського суду м. Луганська від 16.11.2009р., чим надав фактичну можливість рейдерам вчинити силовий захват підприємства, зайти на територію підприємства і встановити над ним свій контроль. Відтак, суддями апеляційного суду Луганської області знехтувано нормами ч. 2 ст. 308 ЦПК України, відповідно до якої не може бути скасоване правильне по суті і справедливе рішення суду з одних лише формальних підстав.

Звісно, що Маштакова А.Є. не отримала ані матеріалів справи, ані копії ухвали апеляційного суду.

Справа з апеляційного суду повернулася до Ленінського районного суду і була розписана на суддю Масенка Дениса Євгеновича, який продовжує надсилати всі ухвали на адресу відповідача, яка не відповідає дійсності, що підтверджено матеріалами справи. Вже два засідання поспіль (від 30.04.2010р. та 02.06.2010р.) суддя переносить справу, у зв'язку з відсутністю позивача та відсутністю доказів належного його повідомлення. При цьому виклик позивача здійснюється по сфальсифікованій самим позивачем адресі, хоча в матеріалах справи містяться відомості стосовно реального місця проживання як позивача, так і відповідача. Відтак, безвідмовно спрацьовує накатана рейдерська технологія, коли за раніше досягнутою домовленістю з судом продовжується дія жорсткої ухвали про забезпечення позову, яка по суті є рішенням по справі і відповідач позбавляється можливості оскарження справи по суті. При цьому суддя зухвало не помічає фактичних і достатніх доказів по справі, а керується «віртуальними» з бездоказових тверджень позивача твердженнями. Вважаємо, що такі дії судді Масенко Д.Є. є результатом домовленостей з позивачем (Сухотою В.В.), або іншої заінтересованості в продовженні строку дії рейдерської ухвали, що може мати тяжкі наслідки (захоплення підприємства, відчуження його майнових активів в особливо великих розмірах і порушення прав акціонерів).

Одну зі своїх ухвал про забезпечення позову суддя Балтського районного суду Одеської області Бодашко Л.І. відправила «за підсудністю» до Деснянського районного суду м. Києва. При цьому, ухвала, видана 30.11.2009р. прийшла до вказаного суду майже за місяць після її відправки і відразу була направлена до Апеляційного суду Одеської області, яким була скасована.

З оскарженої ухвали Балтського суду від 30.11.2009р. (справа № 2-306172009р.) вбачалося, що пан Сухота В.В. від імені ЗАТ «Одесакондитер» звернувся до суду з позовом до все того ж Єфремова Всеволода Юрійовича щодо визнання його дій незаконними, відзиву довіреності (виданої ким?) і все тією ж заявою ПРО ЗАБОРОНУ ДЕРЖАВНОМУ РЕЄСТРАТОРУ ВЧИНЯТИ ПЕВНІ ДІЇ 1 ВНОСИТИ ЗМІНИ ДО РЕЄСТРАЦІЙНОЇ СПРАВИ ЗАТ «ОДЕСАКОНДИТЕР». Цього разу пан Єфремов мешкає в одному з сіл Балтського району Одеської області. Але ось що дивно. Кожен з них подав позов проти один одного, але вимагають одного того й самого - не дозволити іншим особам крім Сухоти В.В. і Єрьоменка С.В. подавати документи і проводити зміни у держреєстратора. Але Господарським судом підтверджено незаконність обрання цих «голів правління» ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» і відомості про Єрьоменка С.В. у держреєстрі відсутні. То що ж робить суд? Легітимні керівники позбавляються можливості проводити нормальну господарську діяльність! Хто при цьому виграве?!

Попри ці заборони товариства продовжують функціонувати. Збільшено обсяги виробництва, стабільно працює дистриб'юторська мережа.

Повертаючись до Балтського районного суду Одеської області, та ж пані Бодашко прийняла до розгляду корпоративний спір. Але... Виявляється, що спір між так званими акціонерами і незалежним реєстратором є цивільним спором і вирішується судом загальної юрисдикції і тому має вирішуватись Балтським районним судом Одеської області (цікаво, хто цього разу прописався у Балтському районі. На рішення по цій справі товариствами було подано апеляційну скаргу, однак, дивним чином справа зникла і до апеляції так і не дійшла. Натомість, у першій декаді березня справа знову «знайшлася» у Балтському суді у зв'язку з її передачею на новий розгляд за нововиявленими обставинами, проте до участі у справі ані ЗАТ «Одесакондитер», ані ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький», як особи, на чий права і обов'язки впливає рішення по справі, так і не залучені.

Рейдерам вдалося «домовитися» щодо винесення ряду ухвал, які засновувалися на «доказах з мережі Інтернет» і задовольняють інтереси рейдерів з суддею господарського суду Одеської області Зусвою Ларисою Євгенівною, яка понесла за своєї дії відповідальність згідно чинного законодавства.

Майже волаючим фактом, стало надання командою рейдерів в судовий процес, який проходив в Господарському суді Одеської області по корпоративному спору, ініційованому одним з акціонерів ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» фальсифікованої копії ухвали про вжиття заходів забезпечення позову, виданої Ворошиловським районним судом міста Донецька (суддя Міщенко Геннадій Автономович) 03.12.2009р. Суддя, який начебто виніс цю ухвалу, підтвердив, що в провадженні Ворошиловського суду м. Донецька така справа відсутня, а ухвала ніколи не приймалася.

Невдачу з цією ухвалою команда рейдерів вирішила компенсувати іншим чином і знову отримала нову ухвалу. Цього разу ухвалу авторитетного суду - господарського суду Запорізької області (Ухвала від 20.04.2010р. по справі № 26/138/10, суддя Юлдашев Р.О.). Про її існування ми дізналися випадково і були здивовані тим, що господарський суд може винести таку жорстку і абсолютно неспівмірну ухвалу, якою повністю паралізується робота ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький». Разом з тим не можемо не відмітити той факт, що нас, як відповідачів по справі не було навіть повідомлено про те, що судом здійснюється провадження по вказаній справі, що, безумовно, порушує гарантоване нам законом право на захист своїх прав та законних інтересів. Також звертає на себе увагу і той факт, що ухвалу винесено з порушенням правил підсудності на інтернет-доказах. З інтернет-сайту Державної податкової інспекції у Голосіївському районі м. Києва (www.kyivsta.gov.ua/dpi/mr50.doc) нам стало відомо, що адреса, за якою начебто знаходиться позивач ТОВ «Бізнес Центр «Південний» є адресою масової реєстрації у Голосіївському районі м. Києва, за якою зареєстровано 348 підприємств (!). Цей факт, а також факт відсутності будь-яких відомостей про компанію у всіх довідкових службах м. Києва свідчить про те, що фірма є сумнівною і, напевне, створеною з метою проведення сумнівних обороток.

Крім зазначеного необхідно зауважити, що і ухвала Ворошиловського суду м. Донецька, подана Всеволодом Єфремовим до господарського суду Одеської області, і ухвала господарського суду Запорізької області спираються на те, що ЗАТ «Одесакондитер» і ЗАТ «Торговий дім «Люксембурзький» не виконали умов попередніх договорів. Однак підкреслимо, що жодних переговорів ані з Берещенко Р.О., ані з ТОВ «Бізнес Центр «Південний» товариствами не велося, будь-які спроби рейдерів втручання у діяльність товариств є протиправними і злочинними.

Звертає на себе увагу і той факт, що після винесення ухвали суддя господарського суду Запорізької області разом з помічником пішов у відпустку. На наші питання щодо розсилання копій ухвали і позовної заяви відповідачам ми не отримали жодних конкретних відповідей.

20 травня 2010р. відбулося слухання цієї справи. Суд звернув увагу, що позивачем ТОВ «Бізнес Центр «Південний» було надано ряд матеріалів, які не можуть вважатися доказами; дослідивши договори та співставивши їх з позовними вимогами, суд встановив відсутність у позивача матеріального інтересу у справі (реалізовувати порушене матеріальне право), оскільки жодне з тверджень позивача щодо порушення його прав не змогло бути підтверджене доказами.

Ситуація, описана вище, с свідченням узгодженості і відпрацьованості дій рейдерів (Гриб В.В., Гросу В.Г., Гросу С.С., Гросу Т.С., Кондратенко С.В., Сухота В.В., Єрьоменко С.В., Берещенко Р.О., Єфремов В.Ю., Кучеренко С.І.) з певними посадовими особами судових органів, а також певної їх заінтересованості.

Таким чином, дії перелічених вище суддів, у т.ч. судді Масенко Д. Є. підпадають під ознаки скоєння злочинів, кваліфікованих за статтями 364 КК України (зловживання службовим становищем), 366 КК України (службове підроблення виражене у внесенні в ухвалу завідомо неправдивих даних, а також складання і видача завідомо неправдивих документів), 374 КК України (порушення права на захист), 375 КК України (постановлення суддями завідомо неправосудної ухвали).

В зв'язку з цим, керуючись чинним законодавством, просимо відповідно до компетенції:

1. Прийняти дійсну скаргу до розгляду;
2. Здійснити перевірку діяльності суддів, зазначених у скаргі (Николайчук В.О., Паринюк С.І., Бодашко Л.І., Зуєва Л.Є., Фунжий О. А., Іванова І.П., Фарятьєва С.О., Українцева Л.Д., Міщенко Г.А., Юлдашев О.О.), в т.ч. судді Ленінського районного суду м. Луганська Масенко Дениса Євгеновича на предмет відповідності закону і дотримання принципів судочинства;
3. Розглянути наведені у даному листі факти і провести об'єктивні і всебічні службові розслідування по ним;

4. У разі наявності порушень у діях судців, зазначених в скаргі (Николайчук В.О., Паринюк С.І., Бодашко Л.І., Зуєва Л.Є., Фунжий О. А., Іванова І.П., Фарятьєва С.О., Українцева Л.Д., Міщенко Г.А., Юдашев О.О.), в т.ч. судді Ленінського районного суду м. Луганська Масенко Дениса Євгеновича, притягнути його до відповідальності у відповідності з мірою порушення закону.

З повагою,

Голова Спостережної ради
ЗАТ «Одесакондитер»

В. М. Хамалов

Голова правління
ЗАТ «Одесакондитер»

А. Є. Маштакова

Тем самым Портнов был поставлен в не очень выгодное положение: официальное письмо, согласно национальной бюрократической традиции, является документом, на содержание которого бюрократическая структура обязана реагировать в любом случае. Тем более в современных условиях, когда эта самая бюрократическая структура, она же и государственная, одновременно является и коммерческой. Но с другой стороны, АП оказывается в конфликте с СБУ, так как решения судов, оспариваемые в письме, принимались в пользу финансового советника топ-менеджера СБУ Вадима Гриба, то есть собственника «ТЕКТ» и нынешнего делового партнера В.Хорошковского.

Всем понятно, что бывший «бютовец» явно не хочет пачкаться о «региональное» белье, но и отказаться от «выполнения поручений» Виктора Федоровича тоже не хочет, поэтому и сохраняет нейтралитет через свою группу в составе ВСЮ.

А конфликт между АП и СБУ также не является предметом публичного разговора. Поэтому как будет решаться одесская проблема и через какие институты – также непонятно. Тем более, что под вопросом остается получение контроля над Верховным и Хозяйственным судами – затеянная реформа по приватизации судебной системы еще не продавлена, а значит все споры могут быть разрешены «втихую», без лишнего участия трудового коллектива «Одессакондитер», либо через одесские местные суды, к которым Портнов имеет опосредованный должностью формальный доступ.

Максим Головин, специально для "Конфликта"

КОНФЛИКТ

 версия для печати

Тэги: [ТЕКТ](#), [Гриб](#), [Хорошковский](#), [рейдерство](#), [Одессакондитер](#), [Портнов](#).

МАТЕРИАЛЫ ПО ТЕМЕ:

7.02.2011 16:50: [Портнов никуда из АП не уходит](#)
25.01.2011 17:24: [Олийник рассказал о распаде "группы Портнова"](#)
22.12.2010 18:48: [Хорошковский скрывает, акционером каких предприятий он является](#)
22.12.2010 18:45: [Хорошковский переживает, что его уход из ВСЮ обрадует коррупционеров](#)
17.12.2010 15:08: [Хорошковский бредит заказом на дискредитацию в СМИ](#)
17.12.2010 14:48: [Хорошковский считает, что журналистам многое кажется](#)
17.12.2010 14:23: [Хорошковский: Фирташ не владеет телеканалом "Интер"](#)
16.12.2010 19:30: [Хорошковский сам себя похвалил за "европейскую практику"](#)
16.12.2010 18:55: [Хорошковский ушел из ВСЮ по собственному желанию](#)
9.12.2010 14:30: [Фирташ отрицает наличие совместного бизнеса с Бойко](#)